

II.

На другата сутрина цѣлата горска полянка била почернѣла отъ брѣмбари-гробари. И отъ всички страни още прѣжиждатъ. Пълзятъ намръщени, загрижени...

Когато се събрали всички, единъ брѣмбаръ застаналъ въ срѣдата имъ и казалъ:

— Братя, гробари! Ние сме се събрали, за да разсјдимъ, какво мѣсто да изберемъ за нашето потомство. Който вече е намислилъ нѣщо по този въпросъ, моля да съобщи!

Отъ всички страни се чули разни гласове. Чули се разни съвѣти.

Най-послѣ единъ брѣмбаръ високо казалъ:

— На края на гората, край-брѣга на рѣката, лежи една разплута мишка. Мисля, че тя е най-удобна, за да снесемъ яйчицата си въ нея. Самиятъ азъ съмъ израсълъ въ такава мърша.

— Ба! — обадилъ се други брѣмбаръ — разбира се въ мършата би било най-добрѣ. Но какво би станало, ако тази мишка бжде съгледана и грабната отъ нѣкой ястребъ или орелъ?

— Ще трѣбва да заровимъ мишката въ земята — посвѣтвалъ ги други гробаръ.

— Хайде да отидемъ и изслѣдваме почвата: би ли могло да се разкопава земята, прѣдложилъ нѣкой.